

15:e hålet!

Exempel på bunker man inte siktar på.

Det sägs att det här hålet är lätt. Det var inte KJ Choi som sa det. Foto: Lennart Hyse

INTE SÅ ENKELT SOM MAN TROR

BUNKRAR ÄR INGET hinder för duktiga spelare. Det är ett sådant påstående som ofta framförs och som har blivit en accepterad sanning. Det påpekas ständigt att spelare till och med siktar mot bunkrar ibland för att de ska få ett lätt slag in mot green.

Det är sådant man som medelgolfare tycker känns lite lätt frusturerande att höra. Det strör salt i våra sår. För vi tycker vanligen inte att bunkrar känns särskilt trevliga. Frågan är om proffsen tycker det? Egentligen.

Det beror förstås på vilken bunker vi talar om. Men tittar man på Brandt Snedeker så har han bara måktat att göra par sex gånger av 17 när han landat i en bunker. Nu kan Snedeker ha haft extrem otur, och hamnat i särskilt svåra bunkrar. Men det är inte säkert. Han är nämligen i gott sällskap. Peter Hanson, Graeme McDowell, Ian Poulter, Tiger Woods och Hunter Mahan

har alla en sak gemensam: De gör par mindre än hälften av gångerna de landar i en bunker.

Men med tanke på hur alla brer på om det där med att bunkrar är så enkelt... nja, jag tar det med en lätt nypa salt.

Det är kanske inte alltid svårt men inte helt lätt heller. Och det är, uppenbarligen, långt ifrån alltid det lönar sig att sikta på en bunker.

Folk som vet mer än jag kommer att fortsätta hävda det. Men det är bara att titta på statistiken. Den ljuger inte. Bunkrar är lömska.

Mikael Lundberg har förvisso gjort par 10 av de 11 gånger han hamnat i en bunker i en tävling på Europatouren.

Ian Poulter, däremot, har bara gjort par på ett försök av sju.

Sanningen har olika ansikten.

DET DÄR MED BUNKRAR påminner lite om vad som sägs om

Bro Hofs 15:e hål. Alla säger att det är lätt för tourspelare och bara svårt för amatörer.

I Thomas Tynanders artikel ges indikationer om att sanningen är mer komplex. Det är förvisso enkelt för många. För andra har det förvandlats till en mardröm.

För Björn Örås, till exempel. Han är nu inte en tourspelare utan ägare av golfbanan. Men man kan förstå vad han kände när han såg det 15:e hålet ta form – och hur han måste ha plågats när han under hot om ett väl tilltaget vite ålades att återställa marken till ursprungligt skick.

IDETHÄRNUMRET kan du läsa lite om det 15:e hålet, givetvis med tanke på att Nordea Masters i år spelas onsdag 6–lördag 9 juni. Det är ett omtvistat datum och en om inte ifrågasatt så i alla fall omdiskuterad strategi. Datumet är ändrat för att spelare som Gar-

cia och Westwood ska hinna till Olympic och US Open (som du också kan läsa om i detta nummer). Gott så. Men för tävlingens framtid är det kanske tid att utgå mer från egna ambitioner och visioner, i stället för att försöka anpassa sig till vad man tror andra vill att man ska göra. Verkligheten ser ut som den gör men det fina är att verkligheten kan förändras – och varumärken byggs inifrån och ut.

INGA JÄMFÖRELSE I övrigt men Masters Tournament bytte både namn och speldatum innan den etablerade sig. Den gröna kavajen kom 1949, Champions Dinner 1951. Traditioner tar tid att bygga men man måste börja någon gång. ●

TOMMY JEPPESSON
CHEFREDAKTÖR GOLF DIGEST